

Cultura i Espectacles

L'APUNT

Apagades apocalíptiques

Xavier Roca

No és el príncipal lícul de des per apa-ble, fet que ha acumulat. En el cas de Cronenberg

Compromís de l'art

El pantocràtor independentista de Quim Domene. Al costat, la Norma d'Esquerrà lluita ara pel dret a decidir, mentre que Antoni Llena aposta per l'eròtica del votar contra l'eròtica del poder. A sobre, una sala de l'exposició ■ QUIM DOMENE / ESQUERRÀ / ANTONI LLENA / JOSEP LOSADA

Una vuitantena d'artistes expressen el seu suport al dret a decidir en la mostra i la campanya '#artveuivot', que es pot veure al Museu d'Història de Catalunya

L'eròtica del votar

Montse Frisach
BARCELONA

Un sobre es comença a introduir en una obertura, sospitosament sexual. Metàfora lúdica, metàfora poètica, sobre el fet de votar, una acció que hauria de ser per a tots molt més accessible del que és. El dibuix és d'Antoni Llena i es titula significativament *Contra l'eròtica del poder, l'eròtica del votar*. Es tracta d'una de les obres d'art que formen part de l'exposició i campanya de comunicació #artveuivot, que a

partir d'avui es pot veure al Museu d'Història de Catalunya. La iniciativa recull l'aportació d'una vuitantena d'artistes que, amb una obra d'art cadascun, donen el seu suport al dret a decidir.

La llista d'artistes i il·lustradors que participen en aquesta iniciativa, impulsada per un conjunt d'entitats a favor del dret a decidir, és força vehement de quina és la postura majoritària dels artistes respecte a la consulta. Hi ha artistes com Perejaume, Pep Duran,

Begoña Egurbide, Joan Rabascall, Susana Solano, Viladecans, Vicenç Viaplana (que ha ideat la imatge gràfica i ha coordinat el catàleg), Medina Campeny, Àngels Ribé, García Sevilla, Jesús Galdón o Evru; o il·lustradors i dissenyadors com ara Àmerica Sánchez, Esquerrà, Pla-Narbona o Carme Solé Vendrell.

Però #artveuivot és més que una exposició, ja que s'ha concebut com una campanya de comunicació a gran escala, ja que les obres poden circular

lliurement per xarxes socials i ser reproduïdes gratuïtament en banderoles o cartells per part dels ajuntaments que ho desitgin. Xavier Vinyals, president de la plataforma proeleccions esportives catalanes i un dels promotors de la iniciativa, ha explicat que una de les intencions de la campanya "és que hi hagi una socialització d'aquestes obres, que la gent se les faci seves i que si cal es converteixin en icones".

El conjunt de les obres que els artistes han fet expressament per a l'ex-

posició és força divers, tant en continguts com en tècniques. Mariscal ha optat per un cartell precisió on les lletres de dret de decidir "són com llums de Neó al cel negre d'una nit sense estels". Miralda, irònic i juganer com sempre, ha aportat una fotografia d'una beguda energètica catalana de la marca Desperta Ferro, mentre que Àngels Ribé ha enviat una obra subtil en forma de sobre o V, feta amb llavors de grosella.

L'exposició està plena d'urnes i sobres, potser els

elements gràfics que més escenifiquen la voluntat de votar, explica Pilar Parcerisas, comissària de la mostra amb Ignasi Domènech i crítica d'art d'El Punt Avui. Hi ha l'urna amb un sobre amb forma d'estrella, de Carme Sanglas; l'urna que porta una nena amb forma d'estel, de Manel Fontdevila, o l'urna que gairebé s'esquerda a causa de les dificultats, d'Ernest Altés.

Però hi ha moltes més maneres d'expressar la voluntat de votar i la intenció de vot. El músic Josep Ma-

ria Mestres Quadreny proposa una partitura musical plena de variacions de la nota Si. Isidre Manils mostra una porta que s'ha de traspasar i Perejaume escriu un exvot. "Qualsevol agressió d'una cultura cap a una altra és senyal d'incivisme. Adéu Espanya", diu l'artista.

El Pantocràtor i Norma

L'il·lustrador Esquerrà, en canvi, creador de la cèlebre Norma, reutilitza el seu personatge per demanar el dret a decidir. Quim Domene s'apropia d'un dels símbols catalans per excel·lència, el pantocràtor de Taüll, i li tapala la boca amb un mocador independentista i li afegeix una falç i el símbol de La Caixa. Benet Rossell aposta per la paraula Sí i afirma que "aquest és un concert en el qual volia ser".

Malgrat la diversitat, totes són peces contundents i directes, que sovint s'acosten molt a l'esperit combatiu dels artistes en

moments delicats de la nostra història. "L'art sempre ha estat un camí que ha servit per expressar sentiments col·lectius. A Catalunya hi ha hagut tres moments en què ha estat així: la Guerra Civil, l'Exposició Universal del 1937 i la Transició, en què molts artistes van militar en campanyes per la llibertat d'expressió, la democràcia o l'11 de Setembre", ha dit Parcerisas.

Un cop closa a Barcelona, l'exposició viatjarà, per aquest ordre, al Centre de Lectura de Reus, al Museu Diocesà de Lleida, la Fundació Valvi de Girona i l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell. Els originals, a més, quedaran dipositats al Museu d'Història de Catalunya, va anunciar el nou director del museu, Jusep Boya. ■

* #artveuivot. MUSEU D'HISTÒRIA DE CATALUNYA. PLAÇA PAU VILA, 3. BARCELONA. FINS AL 2/11.